

lem det Tog, som udgaaer fra Kjøbenhavn om Aftenen, og de Tog, som føre Posterne til Berlin og over Köln til Paris og ei heller mellem Retourtogene. Afstanden fra Kjøbenhavn til Altona er omtrent 14—15 Timer. Ved nu at lade Togene afgaae herfra om Eftermiddagen noget tidligere, end de nu afgaae, vilde Posten kunne indtræffe i Hamborg saa betids, at den kunde afgaae fra Harburg med det Stog, som afgaaer Kl. 9³/₄ om Morgenen, og ligeledes kunde blive expederet med det Stog, der Kl. 8 gaaer til Berlin. Ved et Tog, som afgif fra Altona om Aftenen Kl. 9 eller 9¹/₂, vilde ligeledes den Post, som kom fra Berlin og fra Paris, strax kunne føres hertil og være her om Formiddagen Kl. 11¹/₂, hvilket for hele det corresponderende Publicum og for Befolkningen baade i Sylland, i Fyen og paa Sjælland vilde være en ganske anderledes god og sikker Forbindelse end den, der nu finder Sted over Korsør og Kiel. Ved Stiden heraf skal jeg tillade mig at henstille til den høitærede Indenrigsminister og til den høitærede Finantsminister, om det andet Dampskib, det nemlig, der gaaer mellem Korsør og Nyborg, ikke kunde gaae over til at høre til det jydsk-syenske Jernbaneanlæg som en Deel af dettes Driftsmateriel. Det forekommer mig, at det vilde være ønskeligt, om Driftsbestyrelsen for de jydsk-syenske Jernbaner og saa bestyrede Forbindelsen over begge Bøltterne og saaledes kom til umiddelbart at slutte sig til det sjællandske Jernbaneselskab, hvorved alle Forhandlinger med dette angaaende Tilslutning til Togene i Sjælland vilde gaae noget lettere, idet der da var Een færre, nemlig Postvæsenet, at forhandle med. Det vilde der ved maaffee tillige kunne opnaaes, at den Forbindelse, som nu om Eftermiddagen savnes imellem Sjælland og Fyen, og som kunde slutte sig til det saakaldte Vocaltog, der om Eftermiddagen afgaaer fra Nyborg, maaffee atter kunde blive bragt tilveie. Dette tillader jeg mig saaledes at henstille til de høitærede Ministre. — Med Hensyn til den Post, der er opført paa Finantsloven til Udgifter i Anledning af Jernbaneanlæg til Silkeborg, være det mig tilladt at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om det ikke maatte tages under

Doverveielse — jeg veed ikke, om dette maaffee allerede er skeet — hvorvidt den nordlige Linie, som nu affrukten, og hvorefter Jernbanen til Silkeborg skulde føres Nord om Søerne, er rigtig, eller om ikke snarere en Linie Sønden om Søerne forbi Himmelbjerget igjennem det store sydlige Skovdrag maatte være at foretrække. Den høitærede Minister vil sikkert vide, at Afgjørelsen af dette Spørgsmaal for Tiden imøde-sees med stor Interesse i denne Deel af Landet. Efter hvad jeg har læst derom, har jeg den foreløbige Mening, at den søndre Linie vilde være ligesaa praktiskabel, noget billigere og mere tilfredsstillende end den nordlige; men jeg tør som sagt, da jeg ikke har havt Leilighed til nærmere at undersøge Forholdene, ikke paastaae dette med Sikkerhed. Det er blot min Bøn, at det maa blive taget under Doverveielse, hvorvidt den sydlige Linie ikke er at foretrække.

Paa Indenrigsministeriets Budget er opført med Hensyn til Havnevæsenet endeel Udgifter, der ere forskjellige fra dem, som vare opførte paa det foregaaende Aars Budget. Der findes i dette et Bidrag fra Communerne af 1¹/₄ pCt. af samtlige Havneintrader, nemlig 3,000 Rd., som Bidrag til Bøuning af Canal- og Havneinspecteuren. Nu findes denne Post ikke længer, hvortil Grunden er den, at man ikke har kunnet beregne, hvormeget Bidrag, der skulde svares af Communerne til Havnetilshynet, og jeg tillader mig at spørge den høitærede Minister om, hvilken Deel af de til Ingenieur- og Havnetilshyn opførte Summer der tænkes paa at udskrive som Bidrag af Communerne Havnekasser. Efter hvad den høitærede Minister har omtalt ved 3die Behandling af Finantsloven i det andet Thing har jeg forstaaet Tanken i disse Forslag saaledes, at det er den høitærede Ministers Mening at lade de Ingeniører, der blive ansatte for at føre Tilshyn, efter Begjæring af vedkommende Havnecommission udarbejde de Forslag og Planer med Hensyn til de communale Havne, som der attraaes, imod at der af de vedkommende Havne betales dem Diæter og Befordringsomkostninger, men at der ikke for selve Planen, selve Arbeidet, som der saaledes foretages, skulde betales Noget, hvilket jeg alt-